mém zák. o ss, a to v ustanovení § 44, neboť dle tohoto předpisu má se řízení před nss-em a to v kterémkoli stadiu zastaviti, jestliže st-l byl zatím uspokojen. Ustanovení toto má arci na mysli jen případ, kdy žal. úřad st-le uspokojil. Poněvadž však ustanovení § 44 jest zřejmě jen důsledkem základního ustanovení § 2 zák. o ss, podle něhož nss chrání st-le jen proti existenčním ujmám na jeho právech, nemůže činiti rozdíl, zdali odčinění této újmy, jež ovšem musí býti zcela nepochybné, stalo se aktem úřadu správního či nálezem nss-u, vydaným ve věci souvislé.

V případě dnešního sporu jde o odepření povolení obnovy řízení. Obnova řízení předpokládá dle svého pojmu, že řízení, jež má býti obnoveno, bylo definitivně zakončeno. Nálezem svrchu ad I. uvedeným bylo však řízení, jehož obnovy se st-lka domáhá, zrušeno a to právě z toho důvodu, že st-lce nedostalo se příležitosti uplatniti námitky, a s tím výsledkem, že u provedení zdejšího nálezu příležitosti této se jí dostane.

St-lka dosáhla tedy tímto nálezem toho, čeho se svým návrhem na obnovu řízení domáhala, a dostalo se jí tedy uspokojení i pokud jde o její tvrzené procesní právo na povolení obnovy řízení. Řešení sporu o obnovu řízení nemůže tedy za tohoto stavu věci míti pro st-lku skutečný právní význam, nýbrž mohlo by míti význam jen akademický, čímž byl dán předpoklad pro zastavení řízení před tímto soudem, jak nss již v podobném případě, jímž se zabýval v nál. Boh. 6727/27 adm., vyslovil. (Srovn. též nález Boh. 3626/24 adm.).

Č. 6791.

Státní zaměstnanci: * Dle § 37, odst. II. č. 2 služ. pragm. není pro stanovení služebního pořadí rozhodným kriteriem služební doba pro výměru odpočivných požitků ve státní službě vůbec započítatelná, nýbrž rozhodnou jest toliko doba státní služby započítatelná pro výměru odpočivných požitků.

(Nález ze dne 12. října 1927 č. 20.767.)

Věc: Jan B. v Bratislavě (adv. Dr. Ant. Kulhánek z Prahy) proti ministru s plnou mocí pro správu Slovenska stran služebního pořadí.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: V hodnostním seznamu úřednictva politické správy na Slov. dle stavu z 31. prosince 1925 zařazen byl st-l mezi úřednictvem VI. hodn. tř. na místě druhém za Petra K., jenž zařazen jest na místě prvém. Ve svých námitkách dle § 39 posl. odst. služ. pragm. proti tomu podaných namítal st-l, že hodn. seznam neobsahuje žádných dat, podle nichž by se správnost st-lova zařazení dala posouditi, že však dle soukr. informací jest předchůdce st-lův Petr K. věkem i trváním služ. doby v VI. hodn. tř. mladší než st-l, a žádal, aby seznam ten byl opraven.

Nař. rozhodnutím nebylo žádosti této vyhověno a sice v podstatě z toho důvodu, že st-l byl do VI. h. tř. jmenován téhož dne 1. srpna 1919 jako Petr K., jej ve služ. pořadí bezprostředně předcházející,

takže služ. doba v VI. h. tř. jest u obou stejně dlouhá, kdežto do VII. h. tř. žádný z nich jmenován nebyl, poněvadž st-l byl dne 1. srpna 1919 do stát. služby převzat hned do VI. h. tř. a Petr K. jmenován byl z VIII. h. tř. hned do VI. h. tř. Je tedy pro určení služ. pořadí obou těchto úředníků dle § 37 odst. 2 služ. pragm. směrodatným trvání doby ve státní službě započítatelné pro výměru výslužného. Dotčená doba počíná u Petra K. dnem 26. srpna 1900, u st-le pak dnem 1. srpna 1919 a přísluší proto Petru K. služební pořadí před st-lem.

Jak žal. úřad tak i st-l jsou za jedno v tom, že při určení služ. pořadí mezi st-lem a Petrem K. předpisu §u 37. odst. I. a předpisu § 37, odst. II. č. 1 služ. pragmatiky použíti nelze. Dlužno tedy případ st-lův posouditi dle předpisů §u 37 odst. II. č. 2 služ. pragmatiky. Podle toho jest pro určení služ. pořadí rozhodná doba státní služby, započítatelná pro výměru odpočivných požitků.

Nss v nál. Boh. 5350/26 adm. vyslovil a podrobně odůvodnil právní názor, že výrazem »doba služby státní« v § 37, odst. II. č. 2 použitým rozuměti jest jen dobu civilní služby státní. Na názoru tomto trvá nss i v daném případě.

Nss nemohl od názoru toho ustoupiti ani vzhledem k námitce st-lově, že i župní služba, ve které st-l byl před vstupem do služby státní, jest dle §u 16 zák. čl. LXV : 1912 a dle zák. čl. LIX : 1907 započítatelná pro výměru výslužného i ve službě státní. Neboť podle § 37 odst. II. č. 2 služ. pragm. není rozhodným kriteriem délka služební doby pro výměru odpočivných požitků ve státní službě vůbec započítatelné, nýbrž rozhodnou jest toliko doba státní služby pro výměru odpočivných požitků započítatelné. St-l pak nepopírá, že do státní služby vstoupil dnem 1. srpna 1919, kdežto Petr K. do státní služby vstoupil již dne 26. září 1900. Není tedy nezákonné, když žal. úřad v pořadí úředním zařadil st-le za Petra K.

Č. 6792.

Občanství státní: * Lhůta stanovená v čl. I. vlád. nař. z 30. října 1920 č. 601 Sb. pro žádost za přiznání státního občanství podle § 9 úst. zák. z 9. dubna 1920 č. 236 Sb. platí i pro osoby, které příslušely před tím, než nabyly po 1. lednu 1910 domovského práva v obci na zdejším území, do obce ležící v části býv. vévodství Těšínského, připadlé Polsku.

(Nález ze dne 13. října 1927 č. 23.277/26.)

Věc: Rudolf J. v J. proti ministerstvu vnitra o státní občanství.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Podáním z 5. listopadu 1923 přednesl st-l toto: »Narodil se v B. v Rak. Slezsku a příslušel tamže. Od r. 1901 je usazen v J. v Čechách. Po převratě žádal v této obci o dom. právo, které mu bylo usnesením ob. zastupitelstva z 1. dubna 1919 přiznáno. B. bylo tehdy v plebiscitním území a bylo přiznáno Polsku teprve v červenci 1920. Nežádal za udělení čsl. státního občanství, poněvadž dle informace získané na úředním místě nabyl přijetím do dom. svazku v J.,